

Sy-li spěwał,
Pilnje džěła!
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pák swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwał
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Dzeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njobjes mana
Njeh ól khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřeš će.

• Sserbske njedźelske łopjeno. •

W Budyschinje, 6. julija 1924.

Gziščez a nakład Čsmolerjez knižicziščezěrnje a knižatnje sap. družst. s wobm. ruk. w Budyschinje.

Wulhadža łóždu hobotu a plačzi na měšaz 10 stotych pienještow.

Na 3. njedz. po śwj. Trojicy.

1. Mojj. 1, 26. 27.

To je wulki wokomit we roswiwanju džěšca, hdyž přeni krocž wo šebi praji: ja! Dotal je wo šebi jako wo zym rěčato, njeje wjedžalo, so tu je, runjež tu tola bě; nětko šo šamostatne, šwobodne čuje. Tuta šebjewědomosć čłowjeka wyshe wschittich druhich štworjenjow wušběhnje; pschetož žane s nich njewě, so tu je, jeniczi čłowjek to wě. Čzim bóle pak šo rosom wuwije, čzim mjenje šo čłowjek s tej wěštosću špošoji: ja tu šym. Wón by mjenje šo čłowjek s tej wěštosću špošoji: ja tu šym? Šchtož na tute praščenje njeje wotmolwjenska pytał, je na niskim škódženka šómacza štejo wštal. Še dha čzi wicho jene, ša čze šwoje žiwjenje mašch: hacž je psches šlepa: pschirad b'as někajšeho wotpohlada a šaměra nastalo abo psches nješnatu móž, kotraž je čze do tuteho šwěta, t'ak rjez, morknyšla, — abo hacž je čzi wot wyschšcheje mudrosće s wěštego wotpohlada ša wyšoki šaměr date? Šyle hinał tola šwoje žiwjenje wobšladujesch a nakožujesch, hdyž šebi pak to pak tamne myšlišch.

Wučženi šu pošpytowali, je šwojeho rošoma to praščenje rošajnicž: š polnej wěštosći žadny s nich njeje došhof. Šak šlu- bošo a jašnje nam našch text to potajnišwo wukladuje: Bóh je čłowjeka štworil a krašnje wuhotował.

1. Še wulki wokomit we štworjenju šwěta, jako Bóh džěšche: Štworńny čłowjeka! Ššwětko šo hižom b'yschčzi, wody šchum- ja, še šemje trawa, šele a šchtomny rostu, štwjerdzina je še šlónzom, měšacžkom a h'wěšdami debjena, powětr, woda a šemja šo mječ- wi, s ptakami, r'nbami a šwěryjatami, — ale tón, ša kotrehož je to wschittko štworzene, tu hišchče njeje, tón hišchče pobrachuje, ša

kotrehož štworowanje je šemja pošajene měštno. Škala, kotremuž maja wschittke druhe štworjenja škuzičž, profetu, kotryž ma s tel- maczerjom ša žylu němu štwórbu b'ycz, měšchnika, kotryž na šemi štworiczelej modlitwu a džakowanje wopruje, njemóže pak šemja šama še šebje škódžičž, šaž je dotal, wot Bóha wopšódnjena, žiwe šwěryjata, šfót a waki pschirajekla. Ně, štworjenje čłowjeka je Bóži šamšny, wóšebity, nepošwědny šfuff. Ššo modlo, pošni špodžiwanja a woczalowanja šteja psched Bohom jeho jandželjo a čakaja na to štworjenje, kotrež ma nětko s Bóžeje wschedomó- neje ruki wučž. Na majestotne wachnje trojeniczi Bóh šam še šobu wuradžuje: Štworńny čłowjeka! A Bóh štwori čłowjeka.

Dwoje mamy pschi štworjenju čłowjeka rošdžělicž: štworjenje čžela s procha šemje, a šadunjenje Bóžeho žiweho dycha do čžela, kotryž šo s čželom šjednoci a jako dušcha w nim bydli. Šak čžo- wjek je wschittimi druhimi štworjenjami hromadu wišy, je čžela wot jich čžela a šoščž wot jich šoščži. Ale wón šteji s dobom tež wyshe wschittich druhich štworjenjow na šemi a šo psched nimi wušnamjenja: jeho dušcha je wodnych s Bóžeho ducha. Šehodla móže čłowjek štajnje s Bohom wobšhadžecž a w njepšchštawa- žym towarštwje s nim šawoštacž. Wšchelake rumosće nješ čžo- wjekom a tym a tannym škocžecžom móžesch wuššědžičž, jene žane škocžo njemóže: šo modlicž. Čłowjek pak to móže a, je-li pra- wy čłowjek, tež čžini. Šesny na šemi, šlowu w njebjekach, po čžele džěčžo šachodnosće, po dušchi měšchčan wěčžnosće: tajšeho je Bóh čłowjeka štworil; wón je s jeho roda.

2. A šak krašnje je Bóh čłowjeka wuhotował! Wón štwori jeho šebi s podobnosći. Šchto čže to prašičž? Šeho žiwjenje je štajny, psches žadny h'řech šmucženy wotšhad s Bohom, je pošna

psičesjenosć s nim. Drje hičheže njeje w došrawjenej sratosći a došrawjanosći; tu mozejche halle dozpicz psičes wutrajnosć we pruhowanjach a spytowanjach, kiž mějachu jemu psičincz; ale džeczaza njewinosć jeho psichi, s džakownej lubosću a s wujemu stworiczelej ihladuje, i kotrymž w najštruczišchim a najpsičeczelnishchim towarštroje stej.

Dofelž bě pať s Bohom psičesjene, bě tež w prawej psičesjenosći sam se srbu. Kac sru tola nētčiče cžłowške džēczi same w sibi tať roščeczepjene a roštorhane! Roskora a njejednota jim smutskny mēr kasy. Chze-li mērne wobmyšlenje tón pucž hičz, chze šlepa, wot štych požadanjow wabjena wola tamón; kasa-li jašny smutskowny hlóš: Cziti šhroble, to czi ničžo nješčhodzi!" Tuta roškora je do cžłowjeka psichiška, dofelž je psičes hrēch prawe stejichčežo jastkad w Bohu, ihubit. Haj, tež cželo a dušcha w prawej psichiměrje njes srbu stejesthej. Czěka bē šhmanj a psichodny nastroj dušche, bjes šlabošczow, šhorošczow a balošczow, kotrež sru dženska dušchi huišo i cžěžkim jadžewštom. A budžiče-li cžłowjek tajši wostať, kajkiž bēsche i Božeje ruki wušchol, njeby tež cželo šmjereče wohladať, ale štajnje wot nješmjertneje dušche wobknežene bylo, by šo k nješmjertnosći psičeskrasniko.

A Božej podobnosći štworjene je cžłowjek tež i kuješom nad semju. „Wščitko sru pod jeho nohi podať“, 8. psalm praji. Wón móže džitwe šwērjata ššludžić, šo do hlubiny podokopow dele puščezić a i kina šemje kubla wurhcz, psičes mózne našpyy a wyššofe haczenja morju psichitasacz: hacž dotal a niz dale! Móže potajne mozy štworbj šwojeje woli podežijnycz a do šwojeje šlužby nucžić.

Alle šmy dha hičheže tajzy, kajtehož je Bóh přenjeho cžłowjeka štworit a wuhatowat? Ach, runamy šo šyneš nadobneho, cžestneho šemjana, kotremuž šo kruta ruka šwērneho nana wjazy nješpodobačhe. Těhodla je štaršchisť dom wapuščezit, w towarštroje a šwojebelenjach najwážnišchich woschřow šwoje šbože pytať a je nētko je wšchelafimi woplusťkami womasany we blócze a hašbje žiby. Je tam šwoje šbože namafat? Czehodla dha w štróšbných wofomitach jeho myšle wrócžo džeja na šbožowne cžakny w štaršchisťim domje? Esu te na wēcžne šhubjene? Jenož šhubodne šbytki šwojeje něhdušcheje podobnosče na Boha ma cžłowjek i psichrody hičheže na sibi; ale Jesus Šhryštuš, kiž je jašnosć Božeje krasnosče a podobnosć jeho bčža, je ju nam šašo dobyť. Tuž „šlecžez šo štareho cžłowjeka i jeho štkami a woblecžez šo teho noweho, kiž šo wonowi k šolnacžu po podobnosći teho, kiž jeho je štworit (Kol. 3, 9, 10)“. Šamjen. M. w Šr.

Kac pruhujemy duchow, hacž šu wot Boha?

„Njewěčeže kóždemu duchu, ale špytačeže tych duchow, hacž šu wot Boha; psichetož wjele šalschnych profetow je wušchlo do šwěta“, tať japošchtol Jan šchecžanzow šwojeho cžakša napomina (1. Jana 4, 1). Njepřaczi to šłowo tež nam? Wšchelazy šektarjo špytaju šo do našich wošadow šacžičezczez, a bohuzel je šo něštrýžšli wot nich šakšepicz a šawjascž dať, šo je šo wot šwojeje maczerje, ewangelšho-lutheriškeje žyřtoje, wotwoboczit. Šchťož je tu šrēcžel hižom cžiniť, temu je šcžezka i jeho šłuda wupomhacz. Alle temu, kotryž hičheže njewěšty tam a šem šhabka, hacž ma wučžbje tutch nowotarjow psichišłowowacz a špsičšwojeje dotalneš wěrje wostacz, psichiwolamy: pruhuj tych duchow, hacž nješru šalschni profetajo! Šo bychmy tajke pruhowanje prawje wuwjeleč móški, nam šwaj. Jan pravu mērnu pošćez, po kotrejš mamy jich pruhowacz, a to dwojaku, i přenja: „Šóždy duch, kiž njepošnaj, šo Jesus Šhryštuš je w cžele psichšchol, tón njeje wot Boha (1. Jana 4, 3)“. Šli šo potajšim šchťo šwano wyššofe

myšle wo Jesusu psichiwowjeda, ale niz ponižneho, šoforneho Jesusa, kotrehož žiwjenje, kajtež je tu na šemi bylo, nam našche šchťyri šczenja wopižaja, tón njeje wot Boha. Alle tež, hdyž wudawa, šo Jesusowe žiwjenje a štkowanje, kajtež je wopradowe bylo, psichiwowjeda, tola pať wšchelafe ryšy i jeho wobraja, šaž jón našche šczenja ryšuja, jato wumyšlene a njewěrne wušchmórnje, abo jeho šłowa hinať wušžuje abo jato wěrny njehódne šacžijnje, tón njeje wot Boha.

Alle hičheže druhu mērnu nam šwjaty Jan do ruki položil: „Šchťož naš, tych japošchtolow, nješčtychi, tón njeje wot Boha (4, 6); na tym šolnajemy ducha prawdy a ducha šłuda.“ Tež dženjnischy dženi mnošy na japošchtolow pošťuchacz nochzedza, dofelž, šaž wudawaja, šo jenicžy Šhryštuša šameho džerž; chzedza naš narēcžez, šo šu japošchtoljo do šwojich špišow tež wšchelafore myšle šwojeho mēnjenja abo mēnjenja tehdyšchich cžakšow psichijeli. Alle njeje dha tón šenjes šant tych japošchtolow wušwolit, šo bychu wo nim šwědčili? Ničžo wo nim njewěmy, šhiba šchťož šu japošchtoljo wobšwědčili; tež w štyřoch šczenjach mamy jenož jich šwědčjenje. A Jesus je jim šwojeho ducha šłubit, kotryž jich na wšchitko dopomni, šchťož je jim prajiť, a jich wšchitko nawuczil, šo jeho wumožerški štk doššofne šošhny. Jenož woni maju prawo nam tu mērnu do ruki dacž, po kotrejš mamy duchow pruhowacz, hacž šu wot Boha. Takle japošchtol Jan naš powuczja. Czitišmy po nim! M. w Šr.

Džen žyřtow.

W šwojim šjawnym šłowe wupraji šo „Džen žyřtow“ dale tať: „Šadžiju na šakowuštwowjenje widžimy tež w tym, šo šo w tyžkach šwójšow, — wošebje tež našcheho ša žyly lud tať wážneho šrenjeho štawa, — kotrež šu psičes nješšbožowne ššončjenje nam namušowaneje wojny a jeje šcžehwť do najwjeřšcheje nušy šapadle, pošajuje telko šcžerpliwosče a wutrajnosče w šrudžbje, telko rješowšwa w tradanju a wutrawanju, a šo psichi wšchēm wofhudnjenjom šchēroše woschřty šuda pošhaja we wopornawej lubosći tu tať jara wšchelaforu njewuprajomnu nušju psichiwowacz a to psičes wšchelafore štkowanje šschčžijansškeje šmilnosče, kotraž njehladajo na paršchoni tať wobšchērnje šaž ženje předny štkuje. Wobojc drje halle potom žyle dorowumišdy, hdyž najšhubawšchu psichěžinu pytašch w podaczju do Božeje wole a w dwěrje š Bohu. Alle wšchaf, šať wulka je tola parnjo tomule ščžba tych, kotřiž njedžiwajo na hlód a nušu, šubjenšstwo a šhorošč a bjes wšcheho dobreho šacžuczja a šobuzelenja namafaju špodobanje na chžyřtočzi, wožraštwje, njepočžitwosče a rošwješelenjach najnižšcheje družiny, abo šu i poščōwšchēm psičes to, šo nješhašbicžiwje šanjehaja psichštošnowcz a dobre počžinki.

Wnoho nješšchēczijansškeho šo tež hewat w šjawnym žiwjenju njewja. Ššnadnje pytnješch to něšchto wot toho šmyšlenja a wot toho ducha, kotryž w šobuczłowjelu widži Bože džēcžo a bratra. Ludži šazpivacz, to maja jich wjele ša něšchto wošebne, šo hordžić je šwojim šlawom (Klaššehochmut), ša psichžlyšchnosć psichczitwo šwojemu šlawej, wutřebacz wobštejšnosče, njedžiwajo na šrowjo a bēdu druhich, ša wobšhednu wušchitnosć (Geschäftstüchtigkeit), šebicžnosć, kotraž jenož na to šwoje džiwa, ša něšchto, šchťož šo šamo wot šo rošumi. Šohubjenšchenje smutskowneho šmyšlenja a rošhorjenosć jeneho psichczitwo družemu. Šalle to, hacž šu smutskowne něšchto hódny abo niz, dželi tu cžaknje a bóle hičheže tam wēcžnje!

Šo to tať pobrachuje ryšy šchēczijansški duch a bratroššwe šmyšlērje, to je k tomu dowjedlo, šo je našche žyle šošpodatške žiwjenje tať jara šajēdočžene a šo šu nješšchēczelšstwo a nješpsičes-

jednosť sozjalneho žiwjenja abo šhromadneho žiwjenja (soziale Gegenätze) tak jara wotra; to je wulki strach ja našch žyly pschichod a ja našche žyly šhromadne žiwjenje.

Je wěšte, so ho podaršće sarjadowanja tež po swojich wobebitych satorjach wuwitwaju, a nještě so tež pschec, so maja wozjowanja wo wutwarjenje a wuwicze šwoje prawo. Tola tón duch to je, s kotrymž tute wojowanja wjedu! Runje nashonjenja poslednich lět pokaza nam, so šu wschě pospyty, hospodaršće žiwjenje wutwaricž jenož na sozjalnych žadanjach a sashadach, podarmo a š směrwanju nješlůža. Bichicžina teho njeje potajna. Wopravdže sozjalne šmyšlenje wuhadžo s šchescžijanstwe wěry, s kotrejž je pschesjene pschewědčenje pschisłůšnosť bratrowštw a woporniweho šlůženja, šacžucze, so mošch šamolwjenje psched Bohem a šoncžnje tón najwšchě šamer, kotryž móžesch mēč: Bože kraleštw. Jenož na šakladže šchescžijanstwa maja sozjalne žadanja praweho šmyšla a je jich dopjeljenje móžne. Njech šebi tež tute dopjeljenje žada wěšty hospodaršći porad, tutón porad móže pak jenož potom sozjalnu prawdosť pschinjescž, hdyž na hojenje džůwa, so je čławjel wo wjele wjazy winojty hacž něšojka hewal něčto hódna wēž. (Wofracž.)

Zyrkej a stat.

— Šsnadž je nojdlěje trafo, so tu porjadnje pod tutym napištom rosprawujemy: „Zyrkej a stat.“ Jednaja to tukhwilu wo tym, hacž so stat a zyrkej džělitej a hacž so šnadž hižom š 1. haprleji 1925 nowa wustawa šakšće krajnjeje zyrkwje wo tutej šawjedže. Šsu to rosšudne a wulzy wažne jednanja. Šchtož pschinješu, budže rosšudžaze ša pschichod zyrkwje kaž wošadew. Šawjedže-li šo nowa wustawa, dostanje tež šužiza nowe zyrkwine sarjadowanje. Konsistorialna wyschnosť pschi wofrješnym hejtmanskwje šo šbēhnje a jeje wulki zyrkwiny wofrješ rosšžěli šo do šuperintendenturow. Šacž mjes tutymi budže tež šerbška, do šotrečž šu wschě šerbško-nēmške wošady šjednocžene, njeje hišchēze wucžinjena wēž. Wotwšřuje to pschede wšchēm tež wot Šserbow šamych, hacž šebi wažicž a šchšitacž wjedžo šwoje prawa abo hacž niž. Šrjedy hacž šo wustawa šawjedže, pschindže to tež tu rosšudjenje. To móže tuž šorbš byčž! Tuž je na tym, so šo Šserbja pschihotuja, so bychu potom tež ša šwoju wēž štali!

„Zyrkej a stat“. Šacž njebudže potom wjazy trjeba, po tutym napištom šchto pišacž, šchto móhl prajicž. Tukhwilu šo nam to hišchēze tak nješda, so to š 1. haprleju 1925 wschē po šwojim dobrym pucžu!

— Mjes Šipczanskej zyrkwinskej nowinu a šopjenom „Der deutsche Staat“, s kotrymž nēmšy ludowzojo wojuja, šē rosšadžowanje nastalo židowskeho praschenja dla. Židowske praschenje abo praschenje Židow rosšwila šo šole a šole, wošebje psches nadbēhi ludowzow pschecžiwu Židam a wšchemu, šchtož židowske ada něšak wot Židow šem pschšhadžo; šary šakon njeje wot teho wuwšaty. Šo bychmy wo tutych praschenjach š prawemu šchescžijanstwem šteinšchēžu pšchšchli, wuhotowa Šakšće šlowne miššimške šowarštw šnedawne wošebite šendjenje, na kotrymž šo wobdžělnižy jenož s tutymi židowskimi praschenjemi šabērachu, šo škožujo po šchtyri pschednoschach, kotrē šo tam poschēžichu. Tak rēčžēche šarar Špranger wo: „Šawol a židowski lud“, šarar š Hartling wo: „Nabožnosť Kanšchich Židow“, šarar Šircher wo: „Něšchte s nabožnosťe moderneho Židowštw“, a šarar Šchaeffer wo: „Židowske praschenje a my“. Tute pschednoschšči šo tež wosšewja. Šalsche podobne jednanja, šotrež šu wulzy wažne ša lud a ša zyrkej, šo pschihotuja.

Ša šwētnu šchulu wo Šagenu šamolwichu šo psched 2 lētomaj wuczerjo a wuczerki. Šashonjenja, šotrež šu tam nashonili, šu

šajke byšle, so šu pišmo šapodali s proštwu, so bychu jich s tuteje šchule wotwškali a do konfessionelnych šchulow, do šchulow s nabožinu, pschēšadžili. Š pošedženju mēšchczanskeho šastupjerštw bušchaj dwaj listaj pschecžitanaj, wot na špomnjenej šchuli wucžaych pišana; mjes tutymi šē tež wuczerka, šotraž je s dobom šobu wo sozjaldemokratškej partaji mēšchczanskeho šastupjerštw. Š jeneho s tuteju listow bu na pschšklad tole pschecžitane: „Šdyž šym šebi tež tehdy myššlška, so budu se šwojim šfutšowanjom na šchuli šjes wěrywšnacžja postup špēchowacž, šym šorbš špšnacž durbjaka, so mój ideal wo tutej šchuli napšchecžiwu šteješche idealej, šotrež mēšachu šaršchi wo tutej šchuli, a to tak šaž wošēn wadže. Mjes tym, so je ša mje šobu to najwažnišche, so na tutej šchuli šnješlšwosť a šhromadnosť (Gemeinschaft) wutwšlamy, žada šebi wulki džěl šaršchich, so džēčži ša šidu a wojowanje jeneje woschty pschecžiwu drugej wocžehnjemy.“ — Ša tamna wuczerka pišcho mjes druhim: „Wjetšchi džěl šaršchich šebi pschēje, so by šchula byšla štrwška politška a atheištska (šjesšbžna t. r. pschecžiwu Bohu šložena) proletariška šchula, šotraž wucži wojowanje a to to najradšialnišche, jencje woschty pschecžiwu drugej (Šlajenšampš).“ — Šu šewja šo šakšnje wotpošlad, s kotrymž šu ša šwētnu šchulu a pschecžiwu nabožnej šchuli wojowali po žylym šrawu a hišchēze wojuja.

Šchto ma na tym wina?

Škorži šo něšto jara na hubjene šrudne wobšejnosťe wo ludu a kraju. Winiwa pišči tym tež zyrkej a šchescžijanstwo. Š mjes šchescžijanam a wo wošadach je tež hubjenych, njesposhajaych wobšejnosťew dočž! Dwēšuja tehodla na mozy zyrkwje, abo šēpje na mozy šredowanja a Božeho šlowa do žyly.

Wosšastajmy ras a rosmyšlmy šebi tole wšcho. Šene je pschedy wšchēm wina na tym, wina, so šfutšowanje zyrkwje a Božeho šlowa podarmo, kaž šo šda, a šo šako tehodla tak šrudno wo wošadnym žiwjenju a wo žiwjenju luda! Šene! Š tole jene je to, je šo njemodla, wjazy doščž njemodla, wjazy dobroprošchenje njecžinja!

Šraj, šy ty šjes winy? Woprawdže žyly šjes winy?

Wodlišch ty šo woprawdže wo duchu a še šfutšom druhu proštwu Šnjeloweje modlitwy: „Pschindž š nam Šwoje kraleštw?“ Šo rēka šjednocžšch ty še šwojimi šlowami tež hnyšdom šfutš a čžinišch, šelkož móžno, so by šo něšl tež tuta proštw došpelnšwa, dopjelniška šola šebje, wo šwojim domje, wo šwojej wošadže?

Š š tomu šalsche praschēčžšo: Čžinišch ty dobroprošchenje, dobroprošchenje ša wšchēch wo šwojim domje, ša šwoju wošadu? Š čžinišch ty dobroprošchenje ša šwojeho duchowneho, so by jeho šlowo a jeho džēš byšlo še šohnowanjom ša šebje a šwoju wošadu?

Jenož tutej praschēžy pschi wšchēch tych šrjedy šaspomnjemych ššorbžbach! Wš šo šda, so šu to wšchštkte te ššorbžby lute wobššorbžby pschecžiwu nam! Wš šmy ššomdžili, hřēšchili, šchšodžili! Wš šmy šami na tym wina, so to tak něšl! Šascha njewobštajnosť, šēhnjōščž, šiwšōščž, njewēra, abo šchtož hewal, šo něššle šššosta!

Tuž njech je nam tuto šššostanje šošon š polēššchenju! Š hdyž wo tutym šo polēššchimy, polēššchimy šamych šo a wjele!

Modlitwa je mōž, šobřška mōž, džůwna mōž! Šenož durbšch ju šrjebacž wjedžecž wo duchu a woprawdže! Š šrjebacž ju durbšch — hewal njēššy šchescžijan, šchescžijanka! Šle šrjebacž ju durbšch prawje!

Tuž dži š Jesušej Šhryštušej, wulki s nowoh' a budž modšēč, modšēška!

Rhnutni bibliju pschepytowarjo.

Náčh „Evangelischer Landesprekverband“ w Drježdžanach, Ferdinandstraße 19, na kotryž hny tu husczišcho hižo pokasali, je lětaf šhotowil pschecziwo tutej sěče, kotraž kaž w Sakskej taf w Pruskej, kaž njes Němzami taf njes Sserbami nětko ludžom hłowězku a myšliczi muczi a wutrobu a duchu na wopacžne pucze wodži wožebje se swojim wudawanjom, so milliony nětkle žiwych cžlowjekow nihdy njewumru. Tule wěstosč njedawa jim ani nam, njedawa nikomu biblija, a tuž tež Bóh Knjes niz a Jesus Chrystus niz. My hny wostajeni w njewěstosčej a to tohodla, so bychu cžlowjekoj wo wšchěch lětdžekatkach a lěstotkach, haj w kóždym wokomiku hotowi byli na pokšednje žiwjenja.

Tola my nochzemy dženka tu ničžo wo nich pišacž, — to stanje so drubi ras psches f. f. Kěšbarfa, — chzemy jenož naspeninjemy lětaf tu wosjewicž, kotryž zyle i krotka drje tola paš wuchiknje džiwa na najwažnišce dypki — (pschirunaj „Pomhaj Bóh“ cžiško 24., str. 96) —

„Ernste Bibelforscher? — Millionen jetzt lebender Menschen werden niemals sterben! Der göttliche Plan der Zeitalter!“

Taf cžitacž to w plakatach abo wuwěščenkach a lětafach teje „Internationale Vereinigung Ernster Bibelforscher“, kaž so mjenuja. Njewabi cže to, hdyž cži to, jawodžet najbližicheho pschichoda pched woczomaj wotwodžer? A to hu cži to k tomu tola ludžo, kotřiž hu i naschej wěru po šdacžu zyle psches jene, kotrychž pišma maja napišma kaž „Kann man mit den Toten reden?“, „Schriftstudien“, „Dein Königreich komme“, „Die Bibelforscher“, „Die Volkskanzle“, „Die Harfe Gottes“. Njeklineži cži to taf, jako bychu to smuzičej cžlowjekoj byli, kotřiž se swojej wěru nětk šlonežnje tež na šjawne pschindu? Njedyrbi to kóždy, kiž swoju bibliju maje, sa nich byč a jich pišma kupowacž?

Rhnutnemu kšeczižijanej woni ničžo njepšchinježu! Cžitacž-li jich knihe a kšyčich-li jich pschednoschki, ida so cži woprědka, so to wšcho i naschej kšeczižijanej wěru pschesjene, tola bórny so tam to šachnjataš kaž w njewidomnej byčzi.

Woni wudawaju, so hu i bibliju zyle na wěste woblicžili lěto a džen křwěta kónza, a so hu šapoczatk wulkeje wójny prawje doprědka prajili, woni paš samjelčža, so hu we swojich woblicženjach tež wjazy křocz zyle wopaš wulicžili, taf na pschiklad jako něhdy wulicžichu, so ma křwěta kónz pschincž kónz lěta 1914, a so to w jich prjedawšchich pišmach nihdže ničžo wo wudyrjenju wulkeje wójny njesteji. Tajše hrajkanje i šicžbami njeje po bibliji. Njeje dže Jesus Chrystus šam prajil, so my cžak a hodžinu jeho šakopschindjenja njewěmy, so pschindže kaž paduch w nožy?!

Woni podawaju cži to wěstu wobmjesoranu wucžbu (festgelegtes Lehrsystem).

Taf kaž amerikanški předar Rušel, abo kaž jich nětkle škutkowazy ryčtar Rutherford bibliju wukladuje, taf dyrbišch to wšcho po kłowje wšacž, žaneho druheho mēnjenja njeje cži dowolene, runje taf, kaž tež banšch žaneho druheho wukladowanja njedowoli. Jich wukladowanja biblije hu paš po kłowje, paš psches wobrašy, paš psches šnamjenja (symbolisch), zyle kaž so jim to runje hodži. Je to pytanje w bibliji? A njeje taf, so pišmit mori, so paš duch cžini žiwych?

Na wšchem pokšedku šchczuwaju tež pschecziwo zyrkwi a jeje šastojnikam, kotryž jebarjom mjenuja. My pschidamy poniznje, so hu wšch cžlowške šutki a naprawy njedopšotne, a njecžinimy tu i zyrkwi žaneho wuwšacžža. Šdyž paš woni praja, so

wo zyrkwi ničžo w bibliji njesteji, wotmohwimy: wo jich profiamazijach a resoluzijach tam zyle wěče ničžo njesteji. Zyrkej móže so šložicž na dopokash ducha a mozy, móže pokasacž na wšcho to škutkowanje lubosče w potajnym, kotrej hu došonjeli tyžazy fararjom, diaconšom, wothladarjom, mlodži a stari pomharjo i wšadom. A my so „Rhnutnych biblijupschepytowarjom“ pschicamy: **„My mamy wustawy ša brašchnych a hubjenych a forhownje a wustawy a domy ša džeczi a tšje a druhe domy, my mamy wšadne šetny a pomoznikow a džecžitemiščenja, šcho macze to Wš porujo tomu wšchemu?“**

My špojnjemy, so je w tym, taf so tuta šekta „Rhnutnych bibliju pschepytowarjom“ :a, wšchelafore, šchož je pschecziwo bibliji, hacž runje so njepšchewajzy na městna biblije powokaja. Je to cžišta dobra wola, škutkowacž ša Bože kraleštwow? Abso škutkuj tu to šle, njejednotu šbudžowaze mozy? Njedyrbimy so to Božeho kłowa džeržecž, kotrej praji: „Špytaježe tych duchow a to dobre džeržecž!“ Dyrbimy my so to wot tajkich-le cžlowjekow wo šmyšlu biblije rošwucžowacž dacž, kotřiž hu, taf to derje widžimy, pschecziwo njej?

Rhnutni biblijupschepytowarjo hu štrach, njedch maja tež hišchcže rjenšce mjeno, abo hu štrach runje psches tuto mjeno!

Jich pišma a knižki špojnjacž na tym, so hu wudate wot „Wachturm, Bibel- und Traktatgesellschaft, Barmen, Unterdörnerstraße 76, — Magdeburg, Leipzigerstraße 11, — Zürich, Aferstraße 19, — Bern, Almendstraße 36. — Šedžbuj tež, so tu wukrajne mozy šobuškulaja!

Jich cžakopiš rěka: „Das Goldene Zeitalter“.

„Chzeškli ty w swojej bibliji pytač a so wobonjowacž, cži to je wichej pilnosče; budž džakowny tomu, kotrehož džeklo je cži šmóznito, so móžecž Bože kłowo w macžernej rěči cžitacž a kšyčecž, dr. Martinej Lutherej! Trjedacž-li wukladowanja, daj šebi dacž dobre wukrajne wukladowanje (Stuttgarter Jubiläumskibel, Auerbacher Bibelumschreibung, Erklärungen einzelner Bücher) a džerž so křocze k twojej zyrkwi, kotraž je tebje do Božeho kłowa dowjedka, kotraž tebje psches kłowo a šakrament pokšulnja a pschi Jesusu Chrystusu, načim jenicžim Knjesu a wjedniku, šdžerži w prawej, jenajkej wěry!“

Wšchelle i bliska a i daloka.

Sserbszy ewangelšy duchowni šromadža so jutšje, 7. julija, jajo w Sserbskim domje k dalšchemu džeklu, a to 3/10 hodž. Š. šarar Mjerwa pschednoschuje. Nadžijomaje je wšchem móžno, so wobdželicž.

S Hodžija. Dofelž njebe so nichton na druhe šarške městno w Hodžiju šamohil, kotrej je nětk hižo nimale zyle lěto wuprědnjene, je so šlonežnje wšadžine šastupjerštwow na ewangelšolutheriške krajne konsistorštwow i proštwow wobrocžilo, tute šarške městno i knjesom šararjom Wěšerom w šoteczach wobšadžicž. Konsistorštwow je nětk tutu proštwow dopjelnilo. Š tym je wucžinjene, so knjes šarar Wěšer nětk bórny do Hodžija pschindže. Bóh špožč nowemu Hodžijškemu knjesej šararjej swoju hradu, so by i bohonym žohnowanjom w swojim nowym šastojništwow škutkowal. Bohu k cžecžej a Sserbam k wužitku!

Šistowanje.

B. D. w M.-B. ša 4. p. L. a ša 5. p. Tr.

L. w B. ša 6. p. L.

Šamohwity redaktor: šarar Wyr g a cž w šošacžizach.